

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem v právní věci

žalobce: **D.R.**
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Zaorálkem
sídlem Kpt. Vajdy 3046/2, 70030 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. března 2023 č.j. OAM-17/LE-BA01-K01-2023, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce je státním příslušníkem Moldavské republiky a dne 21. 1. 2023 podal v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (napadené rozhodnutí) rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12 až § 14b zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Proti (napadenému) rozhodnutí podal žalobce dne 29. 3. 2023 u Krajského soudu v Ostravě včasnou žalobu, ve které navrhoval jeho zrušení. Žalobce v žalobě namítl, že byla zkrácena jeho práva coby žadatele o udělení mezinárodní ochrany, v důsledku čehož mu hrozí závažná újma. Podle žalobce žalovaný v řízení porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna potřebná šetření. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že by mu v případě návratu do země původu hrozilo odsouzení u vojenského tribunálu, neboť odmítl uposlechnout vojenský příkaz k rozhánění demonstrací a je tedy pronásledován ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce zdůraznil, že odmítnutím uposlechnutí rozkazu k rozhánění demonstrací projevil svůj politický názor a je přesvědčen, že právo shromažďovací by nemělo být upíráno ani politickým odpůrcům, jak se v zemi jeho původu občas děje. Žalobce se dále pustil do úvah ohledně správnosti zařazení Moldavska mezi bezpečné země původu a poukázal na to, že část země je pod vládou separatistů a v případě žalobce je možné, že bude souzen jejich podporovateli. Moldavsko má podle žalobce rovněž nedostatky v oblasti soudnictví, porušování lidských práv, četného diskriminačního stíhání, má neúčinné prostředky nápravy porušování lidských práv a v individuálních případech dochází k pronásledování, mučení a jinému nelidskému zacházení a trestání, což musí být žalovanému známo s ohledem na rozsáhlou judikaturu Evropského soudního dvora. Pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukazoval na nevěrohodnost jeho tvrzení s ohledem na rozpory ohledně konání voleb, tak šlo podle žalobce o nesprávný výklad jeho tvrzení. Volby se sice konaly až v červenci, nicméně volební demonstrace se vždy konají před volbami. V případě předmětné demonstrace v únoru tak sice nešlo o pravou předvolební demonstraci, nicméně politická situace k vyhlášení předčasných voleb v dubnu jistě směřovala a její součástí byly demonstrace. Pokud tedy demonstrace vedly k vyhlášení předčasných voleb, mají s volbami úzkou souvislost a lze je označit za demonstrace volební.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný nesouhlasil s obsahem žaloby a vyjádřil přesvědčení, že vzal při rozhodování v úvahu všechny skutečnosti tvrzené žalobcem, přihlédl k nim a shromáždil dostupné adekvátní informace o situaci v zemi jeho původu. Žalovaný upozornil, že žádost žalobce nebyla zamítnuta podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale bylo rozhodnuto meritorně. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce vstoupil na území České republiky více než rok předtím, než zde požádal o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle žalovaného zjevnou snahou vyhnout se hrozícímu vyhoštění.
4. Žalobce následně prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil dne 30. 7. 2023 žalobu [po uplynutí lhůty pro rozšiřování žalobních bodů podle § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s. ř. s.“), prodloužené o dobu, po kterou probíhalo dílčí řízení o ustanovení zástupce žalobci]. V doplnění žaloby opět zpochybnil zařazení Moldavské republiky mezi bezpečné země původu ve smyslu vyhlášky Ministerstva vnitra číslo 328/2015 Sb. s tím, že žalovaný si neopatřil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o této zemi a nezjistil tak skutkový stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V této souvislosti žalobce žalovanému vytýkal, že nehodnotil situaci v kontextu aktuálního dění úzce souvisejícího s ruskou invazí na Ukrajině, které je podle žalobce způsobilé vyvrátit hodnocení Moldavské republiky jakožto bezpečné země původu. V souvislosti se zahájenou protiofenzívou na Ukrajině lze podle žalobce očekávat zvýšení napětí v celé Moldavské republice v důsledku snah proruský smýšlejících obyvatel vyvolat zde nepokoje. Celkově

napětí ve společnosti bude rovněž zvýšeno v důsledku vyhoštění 45 diplomatů a dalších zaměstnanců ambasády Ruské federace v Kišiněvě. Situace v Moldavské republice je podle žalobce velmi nestabilní a lze očekávat její zhoršení, což je způsobilé obhájit závěr, že Moldavská republika v současné době není bezpečnou zemí původu. Žalobce se dále vyjádřil údajným rozporům, na které poukazoval žalovaný v napadeném rozhodnutí a namítl, že žalovaný měl dát žalobci možnost tyto nesrovnalosti vysvětlit, a to například provedením doplňujícího pohovoru, při kterém žadatele konfrontuje se svými pochybnostmi. Jestliže tak správní orgán neučinil a hlavním důvodem, o který je opřeno jeho rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, je závěr o nevěrohodnosti výpovědi žalobce, jedná se podle žalobce o podstatné porušení ustanovení o řízení. Žalobce zdůraznil své obavy z postavení před vojenský tribunál a následného odsouzení a vyjádřil přesvědčení, že žalovaný otázku pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu vyhodnotil nesprávně. Žalobce v této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2020, sp. zn. 3 Azs 15/2020, podle kterého *„Negativní postoj žadatele o mezinárodní ochranu, byť není veřejně vyjádřený, k užívání násilí a k jiným nedemokratickým praktikám politické strany může v některých případech zakládat odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů [§ 12 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu], respektive může být důvodem pronásledování pro existenci přesvědčení ohledně postupu původců pronásledování ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/95/EU (kvalifikační směrnice).“* Podle žalobce jím vyjádřený negativní postoj k páčání násilí při pokojné demonstraci spočívající v neuposlechnutí rozkazu a následného odchodu z armády v něm zakládá odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů.

5. Krajský soud v Ostravě přezkoumal u ústního jednání napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
6. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud v první řadě ze správního spisu. Podává se z něj, že žalobce podal v České republice dne 21. 1. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Stalo se tak poté, kdy byl žalobce rozhodnutím odboru cizinecké policie ze dne 14. 1. 2023 zajištěn za účelem správního vyhoštění, které mu bylo uděleno již v roce 2021. Žalobce poskytl dne 14. 2. 2023 k žádosti základní údaje a mimo jiné uvedl, že nebyl členem politické strany, nebyl nijak politicky aktivní a z Moldavska vycestoval v říjnu 2021 přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko do České republiky. K důvodům žádosti žalobce uvedl, že má v Moldavsku problémy, proto musel odjet. Je vojákem z povolání a když byly parlamentní volby, tak měl stát u parlamentu a rozhánět lidi při demonstracích. Bylo jim řečeno, že mají zasáhnout. Žalobce řekl, že toto dělat nebude, vůbec tam nešel a za dva měsíce utekl, protože jim bylo řečeno, že před tribunál půjdou ti, kteří nešli před parlament. Při následném pohovoru z téhož dne žalobce podle protokolu uvedl, že k demonstracím mělo dojít v únoru a žalobce ukončil kontrakt asi 12. 5. 2021. Žádný problém v souvislosti s ukončením kontraktu nebyl, ale za měsíc a půl po ukončení kontraktu přišel dopis, že věc otevírají, že bude probíhat šetření. V dopise bylo napsáno, že neuposlechli příkaz a půjdou před tribunál, kde mu hrozí 5 let. Na dotaz ohledně vyhoštění z České republiky v listopadu 2021 žalobce uvedl, že se bál vrátit, situace v Moldavsku se zhoršila. V Moldavsku začala mobilizace a kdyby se měl vrátit, byl by zapsán do mobilizace. Žalovaný doplnil podklady o zprávu ČTK ze dne 1. 11. 2022 (Prezidentka: *„Moldavsko zůstane prozápadní i přes energetické vydírání Ruska“*), zprávu Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky (BAMF) z června 2021, informaci Ministerstva zahraničních věcí ČR ze dne 8. 2. 2023 (*„Aktuální dopady konfliktu na Ukrajině, protivládni protesty a přístup státních úřadů,*

přístup k základní zdravotní péči“), informace odboru azylové a migrační politiky (OAMP) ze dne 2. 9. 2022 („*Situace v Podněstří*“), ze dne 12. 7. 2022 („*Bezpečnostní a politické situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv*“), ze dne 1. 7. 2022 („*Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu*“) a ze dne 15. 2. 2023 („*Aktuální otázky, Vztahy s Podněstřím, opozice v Podněstří, stará Šór v Moldavsku*“) a rozhodl o žádosti žalobce napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění žalovaný postupně probral jednotlivé důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona o azylu a u každého z nich vysvětlil, z jakých důvodů žalobce podmínky jednotlivých azylových důvodů nesplňuje. Žalovaný dále uvedl, že má vážné pochybnosti o pravdivosti tvrzení žalobce s tím, že podle zpráv o Moldavsku se zde předčasné volby konaly v červenci 2021 a nikoliv v únoru, navíc byly vyhlášeny až v dubnu, což podle žalovaného popírá tvrzení žalobce o demonstracích před parlamentem v době parlamentních voleb v únoru 2021, kdy volby ještě nebyly ani vyhlášeny. Tyto volby navíc byly podle OBSE dobře organizované a široce respektovaly politickou soutěž a základní svobody. Žalovaný dále poukázal na to, že stát a ústava zaručují v Moldavsku svobodu shromažďování a sdružování a tato pravidla jsou v praxi obvykle respektována, demonstrace a protestní pochody probíhají pokojně a jsou časté, především v hlavním městě Kišiněvě. Zprávy o použití nepřiměřených prostředků ze strany policie a bezpečnostních sil se vyskytují pouze ojediněle (při demonstraci v roce 2020 byl použit slzný plyn). Obavy žalobce z postavení před soudní tribunál považuje žalovaný za ničím nepodloženou domněnku. K obavám žalobce z mobilizace žalovaný uvedl, že snaha vyhnout se nástupu do armády není sama o sobě důvodem pro udělení azylu. Zatím navíc nic nenásvědčuje tomu, že by mělo dojít k přenesení válečných operací z Ukrajiny na Moldavsko.

7. Krajský soud doplnil dokazování důkazy označenými žalobcem. Konkrétně se jedná o diplom osvědčující, že žalobce byl vojákem, zprávu ČTK ze dne 27. 7. 2023, týkající se protiofenzívy ukrajinské armády v doněcké a záporožské oblasti, ze které však krajský soud žádnou pro věc právně významnou skutečnost nezjistil (zpráva se Moldavska netýká) a o účastnický výslech žalobce. Z výpovědi žalobce krajský soud zjistil, že byl v roce 2021 profesionálním vojákem a měl pod sebou dalších asi 15 vojáků. Byla povolena demonstrace proti parlamentu a žalobce na ní měl pomáhat udržet pořádek. Měli povolení užít slzný plyn a pendrek. Žalobce a 6 dalších osob z jeho skupiny odmítli tuto práci provést, oznámili to nejbližšímu nadřízenému, který trval na splnění rozkazu a když do akce nešli, tak jim řekl, že se to bude řešit. Na 10 dní byli omezeni na osobní svobodě ve vojenské věznici, potom je sice propustili, ale jejich nadřízený oznámil věc soudu. To se dozvěděl ze dvou dopisů od soudu. Byl předvolán k soudu na konkrétní den, ale nešel tam, chvíli se skrýval v Moldavsku a poté odešel ze země do České republiky. Měl tady kamarády a vzdálenější rodinu, která zde žije již 20 let. O azyl žádal proto, že kdyby se vrátil, tak by dostal nejméně 5 let a měl by zkažený celý život. Předtím o této možnosti nevěděl. Pokud by o této možnosti věděl, tak by požádal ihned.
8. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí, kterým žalovaný nevyhověl žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
9. Důvody pro udělení mezinárodní ochrany jsou uvedeny v § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalobce v průběhu správního a soudního řízení tvrdil obavy ze zatčení, protože coby voják neuposlechl příkaz jít udržovat pořádek na demonstraci a rozhánět demonstranty, čímž měl vyjádřit svůj politický postoj ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu

a dále obavy související s vojenským konfliktem na Ukrajině, jeho možným rozšířením na Moldavsko a možným povoláním do armády.

10. Krajský soud předně na rozdíl od žalovaného neshledal důvod dále polemizovat nad pravdivostí azylového příběhu žalobce (v tomto směru sdílí některé dílčí výhrady žalobce, zejména pokud jde o nedostatečnou snahu žalovaného rozpory ve výpovědích objasnit ještě ve správním řízení), protože i kdyby byla tvrzení žalobce v plném rozsahu pravdivá, důvod pro udělení mezinárodní ochrany by nezakládala.
11. Hrozbu pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu totiž nevytváří sama o sobě skutečnost, že proti žadateli o udělení mezinárodní ochrany může být v zemi původu zahájeno, nebo dokonce již bylo zahájeno, trestní stíhání, a to ani v tom případě, že žadatel pochází země, jejíž justiční systém nedosahuje běžné úrovně západních právních států. Takový komfort v poskytování azylové ochrany je nemyslitelný, neboť by v podstatě znamenal, že každému trestně stíhanému v zemích, kde úroveň ochrany lidských práv nedosahuje západních standardů, má být poskytnut azyl. Hrozba trestního stíhání či již zahájené stíhání může být sama o sobě azylově relevantní, pokud osobě, jež je jí ohrožena, v souvislosti s tím hrozí skutečně zásadní fyzické či psychické útrapy či dokonce smrt již jen z důvodu, že v zemi původu takové následky trestního stíhání pravidelně (tj. ve významné části případů) nastávají, tj. jsou přiměřeně pravděpodobné. Dále tak tomu může být v případech, kdy je z konkrétních skutečností patrné, že u žadatele se okolnosti jeho stíhání či možného stíhání v nežádoucím směru významně a s velmi tíživými důsledky pro sféru jeho základních práv vymykají obvyklým standardům země původu, např. proto, že stíhání je vedeno z účelových politických důvodů či proto, aby zastrašilo, umlčelo či jinak nelegitimně ovlivnilo stíhaného nebo jej připravilo o majetek, případně zničilo jeho společenské postavení, přičemž prostředky k nápravě takto účelového trestního stíhání a na ochranu stíhaného v zemi původu nejsou k dispozici či jsou neúčinné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, čj. 7 Azs 9/2012-46).
12. O nic takového se v případě žalobce nejedná. I kdyby krajský soud zcela uvěřil azylovému příběhu žalobce, tak se ze spisu nepodává, že by justiční systém a ochrana základních práv v Moldavsku trpěly takovými systémovými problémy, které by odůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany žalobci. V tomto směru lze plně odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 6, kde se žalovaný soudnictvím a ochranou práv v Moldavsku podrobně zabýval. Závěry žalovaného mají oporu v podkladech (viz např. čl. 2.1 zprávy OAMP o hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu z července 2022, čl. 2.5 zprávy Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky z června 2021), které považuje krajský soud za dostatečně aktuální a spolehlivé, a to i s ohledem na množství zdrojů, ze kterých čerpají (Amnesty International, MZV USA, OBSE). To samozřejmě neznamená, že by se v Moldavsku nevyskytovaly žádné problémy a krajský soud nepřehlédl, že podle informace OAMP ze dne 1. 7. 2022 zde docházelo i k porušování lidských práv, a to nejčastěji ve vězeňském systému a psychiatrických léčebnách, ale nic nenasvědčuje tomu, že by se mělo jednat o systémový problém a že by právě žalobci hrozilo v tomto směru reálné nebezpečí. Rozhodování o udělení mezinárodní ochrany se odvíjí od individuální situace každého žadatele, přičemž je třeba vždy s ohledem na konkrétní azylový příběh a zprávy o zemi původu posoudit, zda by žadateli osobně s požadovanou mírou pravděpodobnosti hrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážná újma. V případě žalobce krajský soud žádné takové reálné nebezpečí neshledal. Pokud jde o oblast tzv. Podněstří, tak to je samozřejmě

samostatným a dlouhodobým problémem, ale žalobce v této oblasti podle obsahu spisu před opuštěním země nebydlel a přes jeho poslední bydliště v blízkosti této oblasti zde není žádný konkrétní a reálný důvod se domnívat, že by vůči němu měla být uplatňována veřejná moc této samozvané „republiky“.

13. Nad rámec nutného krajský soud dodává, že se z azylového příběhu žalobce ani nepodává, že by snad svým odmítnutím vykonat vojenský rozkaz vyjádřil svůj politický postoj ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce ve správním řízení přes dotaz ke svým politickým přesvědčením a aktivitám nic neuvedl a s verzí, že neuposlechnutím rozkazu vyjádřil svůj politický názor přišel až v soudním řízení. Situaci žalobce nelze vůbec srovnávat s případem posuzovaným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2020, čj. 3 Azs 15/2020-84 (na který žalobce poukazoval), ve kterém byl řešen žadatel, který odmítal spolupracovat s vládní stranou na jejích praktikách či postupech, s nimiž vnitřně nesouhlasil, navíc se jednalo o Ázerbajdžán, který je z hlediska dodržování lidských práv a politických svobod hodnocen rozhodně hůře než Moldavsko (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2021, č. j. 3 Azs 262/2020-63, bod 17). V Moldavsku stát a ústava zaručují svobodu shromažďování a sdružování, a tato práva jsou v praxi obvykle respektována. Zprávy o nepřiměřeném zásahu ze strany policie se vyskytly pouze ojediněle, např. když byl 16. 7. 2020 použit proti pokojným demonstrantům slzný plyn (čl. 2.5 zprávy Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky z června 2021). V případě žalobce tak rozhodně nelze v souvislosti s odmítnutím účasti coby pořádkové síly na demonstraci hovořit o vyjádření politického postoje proti porušování svobody shromažďování v Moldavsku.
14. Ke druhé otázce týkající se obav ze zatažení Moldavska do konfliktu s Ruskou federací, resp. obecně vztahů těchto dvou zemí, krajský soud předně uvádí, že žalobce v žalobě takový žalobní bod neuplatnil a krajský soud jej nedohledal v žalobních tvrzeních ani v zárodku. Poprvé se žalobce u soudu o těchto obavách zmínil až v replice jeho zástupce ze dne 28. 7. 2023 a poté u jednání. Krajský soud se přesto těmito námitkami zabýval s ohledem na zásadu „*non refoulement*“, ale důvod pro její aplikaci v tomto konkrétním případě neshledal. Krajský soud nijak nezpochybňuje, že vztahy mezi Ruskou federací a řadou evropských zemí (Moldavsko nevyjímaje) jsou (mimo jiné) s ohledem na vojenský konflikt na Ukrajině napjaté a v Moldavsku nepochybně došlo k jejich dalšímu zhoršení v souvislosti s vyhoštěním desítek ruských diplomatů. Nicméně krajský soud neměl v době vyhlášení rozsudku žádné indicie o tom, že by se snad měl konflikt na Ukrajině rozšířit na území Moldavska, nebo že by se měla bezpečnost v zemi v této souvislosti zásadně zhoršit. Naopak lze říci, že těžiště konfliktu se i v souvislosti s ukrajinskou protiofenzívou, na kterou žalobce poukazoval, přesouvá dále na východ od Moldavských hranic a v současné době snad nic nenasvědčuje tomu, že by se měl konflikt „přenést“ také do dalších zemí, natož způsobem, který by zakládal hrozbu vážné újmy ve smyslu § 14 odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Stejně tak z dostupných informací (včetně mediálních) nevyplývá, že by mělo dojít k náhlé eskalaci mezi Moldavskem a separatistickou oblastí tzv. Podněstří, resp. s ruským vojenským kontingentem, který se zde nachází. V dnešní neklidné a dynamické době samozřejmě nelze zcela vyloučit prakticky žádný myslitelný vývoj konfliktu v tomto regionu, v současné době však nelze pouze na podkladě obav z dalšího vývoje udělovat občanům Moldavska bez dalšího pašální mezinárodní ochranu, jak se např. dosud děje v případě občanů Ukrajiny, kterým je většině případů z důvodu vojenského konfliktu s Ruskou federací aktuálně udělována minimálně dočasná doplňková ochrana. Soud proto vycházel z dosavadních

informací o stavu v zemi původu žalobce, na jejichž základě lze konstatovat, že bezpečnostní situace v zemi je prozatím ustálená, stabilní a žalobci by v případě návratu nemělo hrozit nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.

15. Podle přesvědčení krajského soudu jsou závěry žalovaného ve spojení s doplňujícími závěry krajského soudu ve vztahu k aktuální bezpečnostní situaci v Moldavsku zcela v souladu s recentní rozhodovací praxí správních soudů (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023-30 nebo ze dne 27. 6. 2023, č. j. 4 Azs 161/2023-23). Krajskému soudu je sice známo, že u SDEU probíhá řízení o předběžné otázce (C-406/22), které se v konečném důsledku může dotknout zařazení Moldavska mezi bezpečné země původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) a § 86 odst. 4 zákona o azylu, toto řízení se však týká právní otázky, zda členský stát může označit určitou zemi jako bezpečnou zemi původu jen částečně a s určitými teritoriálními výjimkami. O tom, že by byla na národní či komunitární úrovni zpochybňována stabilní úroveň ochrany základních práv a politických svobod na území pod kontrolou moldavských státních orgánů není krajskému soudu nic známo.
16. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů. Žalobce v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.
18. V řízení rovněž vzniknou pravděpodobně náklady státu na odměně a náhradě hotových výdajů ustanoveného zástupce žalobce, o kterých bude rozhodnuto samostatným usnesením. Krajský soud proto rozhodl o nákladech státu, jejichž náhradu žádnému z účastníků neuložil, protože žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (viz usnesení o ustanovení zástupce ze dne 24. 4. 2023) a žalovaný byl v řízení úspěšný, pročež ani jednomu z účastníků nelze podle § 60 odst. 4 s. ř. s. uložit povinnost k náhradě nákladů řízení placených státem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 7. září 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl soudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **D. R.**
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Zaorálkem
sídlem Kpt. Vajdy 3046/2, 700 30 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. března 2023, č.j. OAM-17/LE-BA01-K01-2023, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

Písemné vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 20 Az 7/2023-66 se **opravuje** tak, že nesprávně uvedené datum vyhlášení „7. září 2023“ se opravuje na správné datum „7. srpna 2023“.

Odůvodnění:

Krajský soud postupem podle § 54 odst. 4 s. ř. s. opravil písemné vyhotovení rozsudku ohledně údaje o datu jeho vyhlášení, když k vyhlášení rozsudku došlo 7. 8. 2023 a nikoliv 7. 9. 2023, jak je nesprávně uvedeno v rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ostrava 23. října 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce